

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců JUDr. Věry Šimůnkové a Mgr. Ing. Petra Šuránka v právní věci žalobkyně **P. M. J.**, bytem x, zastoupené JUDr. Tomášem Hlaváčkem, advokátem se sídlem Kořenského 15/1107, 150 00 Praha 5, adresa pro doručování AK RKH, pobočka Ústí nad Labem, Klíšská 18/1432, 400 01 Ústí nad Labem, proti žalovanému **Městskému úřadu Český Brod**, se sídlem náměstí Husovo 70, 282 01 Český Brod, o žalobě na ochranu proti nečinnosti v řízení o žádosti žalobkyně o dělení pozemku parc. č. x v katastrálním území Louňovice podané dne 26. 9. 2013,

t a k t o :

- I. Žalovaný je p o v i n e n rozhodnout o žádosti žalobkyně o dělení pozemku parc. č. x v katastrálním území Louňovice podané dne 26. 9. 2013 ve lhůtě do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.**
- II. Žalovaný je p o v i n e n zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku ve výši 27 570 Kč, a to do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou na ochranu proti nečinnosti podle dílu druhého hlavy druhé části třetí zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou dne 15. 7. 2014 domáhá, aby soud uložil žalovanému vydat rozhodnutí ve věci žádosti o vydání rozhodnutí na dělení pozemku parc. č. x, v katastrálním území Louňovice podané dne 26. 9. 2013.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě doručeném soudu dne 6. 8. 2014 sdělil, že ve věci není nečinný, neboť dne 16. 6. 2014 vydal pod č. j. MUCB 17294/2014 rozhodnutí, přičemž žalobkyně se proti němu dne 14. 7. 2014 odvolala. Současně žalovaný odkázal na sdělení Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 25. 7. 2014 ve věci opatření proti nečinnosti, ve kterém nadřízený správní orgán dospěl k témuž závěru.

V replice však žalobkyně setrvala na podané žalobě. Uvedla, že vydaným rozhodnutím nejenže nebylo rozhodnuto ve věci, protože jde o rozhodnutí, kterým byl podle § 156 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) pouze zrušen souhlas s dělením pozemku, ale toto rozhodnutí vůbec nebylo vydáno, respektive nebylo vypraveno a doručeno v souladu s pravidly, která stanoví správní řád, neboť bylo doručeno přímo žalobkyni a nikoli jejímu zástupci.

Krajský soud v Praze žalobu rozsudkem ze dne 19. 11. 2014, č. j. 45 A 47/2014 – 36, zamítl. Tento rozsudek zrušil a věc k dalšímu řízení vrátil Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 27. 5. 2015, č. j. 8 As 192/2014 – 68. V tomto rozsudku Nejvyšší správní soud konstatoval, že *„Postup podle § 82 odst. 3 věta druhá stavebního zákona je nutno odlišit od postupů vedoucích k vydání souhlasů podle stavebního zákona. V obou případech je výsledkem úkon podle části čtvrté správního řádu, ale jsou-li splněny podmínky pro vydání daného souhlasu, správní řízení není vůbec zahájeno. Při řízení o dělení nebo scelování pozemků je zahájeno správní řízení o žádosti, ale této žádosti je za podmínek stanovených v § 82 odst. 3 věta druhá vyhověno sdělením podle části čtvrté správního řádu. Vydáním sdělení se ale správní řízení nekončí. Proto stavební úřad, který sdělením souhlasil se záměrem žadatele, musí následně vydat usnesení o zastavení řízení podle § 64 odst. 1 písm. g) (srov. citaci z důvodové zprávy k zákonu č. 350/2012 Sb. výše nebo komentář k § 82 stavebního zákona v Potěšil, L., Roztočil, A., Hrušová, K., Lachmann, M. Stavební zákon - online komentář. 3. aktualizace. Praha: C. H. Beck, 2014). Dokud řízení není zastaveno, běží lhůty pro vydání rozhodnutí podle § 71 správního řádu, resp. § 87 odst. 4 stavebního zákona.“* Dále uvedl, (zkráceno) že v dané věci vyšel z toho, že žalobkyně podala žádost o vydání rozhodnutí o dělení pozemku Městskému úřadu Říčany dne 26. 9. 2013 a tímto dnem tedy bylo zahájeno územní řízení o dělení pozemku parc. č. . Jelikož se v posuzované věci nejednalo o zvlášť složitý případ, lhůta pro vydání rozhodnutí o záměru žalobkyně uplynula dne 17. 2. 2014, protože poslední den 60-ti denní lhůty plynoucí od 18. 12. 2013, tedy 16. 2. 2014, připadl na neděli. Dodal, že *„[n]a běh lhůty pro vydání rozhodnutí nemělo vliv vydání sdělení čj. MUCB 3539/2014, kterým žalovaný schválil záměr stěžovatelky. Územní řízení o dělení nebo scelování pozemku je skončeno až vydáním územního rozhodnutí, případně vydáním usnesení o zastavení řízení v případě postupu podle § 82 odst. 3 věta druhá stavebního zákona (viz výše).“* Své úvahy pak uzavřel tak, (zkráceno) že ke dni vydání rozsudku krajského soudu byl žalovaný již více než devět měsíců v prodlení s vydáním rozhodnutí o dělení pozemku parc. č. x, popřípadě usnesení o zastavení řízení. V závěru též upozornil na to, (zkráceno) že rozhodnutím ze dne 27. 1. 2015, čj. 012829/2015/KUSK, jež nabylo právní moci dne 17. 2. 2015, krajský úřad zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí žalovaného čj. MUCB 17294/2014, které potvrdil. Sdělení čj. MUCB 3539/2014 o schválení záměru dělení pozemku parc. č. x, tak bylo pravomocně zrušeno. Žalovaný ale stále nevydal územní rozhodnutí o dělení pozemku, přestože lhůta pro jeho vydání běží již od 17. 2. 2014.

Jelikož žalobkyně ve věci vyčerpala bezvýsledně prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu

(jejímu podnětu ze dne 7. 6. 2014 Krajský úřad Středočeského kraje nevyhověl, což žalobkyni sdělil přípisem ze dne 25. 7. 2014, pod č. j. 111202/2014/KUSK), přistoupil soud vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu k věcnému projednání žaloby. O žalobě rozhodl bez nařízení jednání, neboť oba účastníci řízení s takovým postupem soudu vyslovili souhlas ve smyslu § 51 odst. 1 s. ř. s.

Protože v řízení o žalobě proti nečinnosti rozhoduje soud na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 81 odst. 1 s. ř. s.), vyžádal si soud stanovisko účastníků k aktuálnímu stavu řízení. Žalovaný soudu dne 24. 7. 2015 sdělil, že ve věci dosud rozhodnutí nevydal, neboť z důvodu vedeného soudního řízení neměl k dispozici správní spis. Dodal, že usnesením ze dne 15. 7. 2015, č. j. MUCB 19693/2015, řízení z tohoto důvodu také přerušil. Toto usnesení soudu přeložil.

Za tohoto stavu dospěl soud k závěru, že žalovaný je nečinný, neboť lhůta pro vydání rozhodnutí o záměru žalobkyně uplynula dne 17. 2. 2014 a ve věci nebylo dosud rozhodnuto. Na tom nemůže nic změnit ani poslední přerušování řízení, neboť bylo na žalovaném, aby učinil potřebná opatření k tomu, aby mu správní spis zůstal k dispozici (alespoň v kopii) a mohl tak pokračovat v řízení. Bylo by ostatně zcela v rozporu se smyslem řízení na ochranu proti nečinnosti, pokud by přerušování řízení po podání žaloby na ochranu proti nečinnosti mohl žalovaný správní orgán dosáhnout toho, že nečinný není.

Krajský soud proto rozhodl, že žalovaný je povinen rozhodnout o žádosti žalobkyně o dělení pozemku parc. č. x, v katastrálním území Louňovice podané dne 26. 9. 2013 ve lhůtě do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle ustanovení § 60 odst. 1 ve spojení s § 110 odst. 3 s. ř. s. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalobkyni, která byla ve věci úspěšná, přiznal soud náhradu nákladů řízení v celkové částce 27 570 Kč. Tato částka sestává ze zaplacených soudních poplatků ve výši 2000,- Kč a 5000 Kč a z odměny zástupce ve výši 20 570 Kč, jež zahrnuje pět úkonů právní služby po 3100 Kč [*převzetí a příprava zastoupení + sepsání žaloby, repliky ze dne 18. 9. 2014, kasační stížnosti a podání ve věci samé ze dne 26. 2. 2015 dle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 35 odst. 2 s. ř. s.; soud nepřiznal náhradu za sepsání repliky k vyjádření ke kasační stížnosti ze dne 9. 1. 2015, neboť toto podání nemělo pro věc s ohledem na jeho obsah význam*], pět paušálních částek jako náhrady hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, vše zvýšeno o částku 3570 Kč odpovídající 21 % DPH z předchozích částek.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 26. srpna 2015

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
předsedkyně senátu

Rozsudek byl vyhlášen dne 26. 8. 2015 [§ 49 odst. 11, § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní].

Za správnost:
Božena Kouřimová